

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Františku Malému, nar. dne 1. 8. 1919, zemř. dne 8. 2. 1989,

za aktivní působení v odbojové skupině působící na Novopacku, jejíž členové se později zapojili do činnosti v odbojové skupině „Jánošík“ vedené Rudolfem Bártou; členové těchto skupin bojovali proti komunistickému režimu zasíláním zpráv o politické, hospodářské a vojenské situaci do zahraničí, rozšiřováním protikomunistických letáků a tiskovin, pomáhali stíhaným odbojářům v přechodech státních hranic, shromažďovali zbraně, střelivo a výbušniny atd., v období od roku 1948 do roku 1949, čímž naplnil formu odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb.

Pan František Malý, se narodil dne 1. 8. 1919 v obci Levínská Olešnice, okr. Semily a zemřel dne 8. 2. 1989.

František Malý protikomunistickou činnost vyvíjel nejprve v roce 1948 na Novopacku, zejména společně s Janem Crhou v rámci tam působící odbojové skupiny, a i později v rámci odbojové skupiny „Jánošík“ (kdy byl František Malý na tuto skupinu napojen přes Jana Crhu a Jindřicha Kříže). Jan Crha, tajemník místní organizace Československé strany národně socialistické v Nové Pace, právě ve spolupráci s Františkem Malým prokazatelně na přelomu července a srpna 1948 (z kontextu vyplývá, že je velmi pravděpodobné, že tak činil již dříve a i pokračoval následně po srpnu 1948) v okrese Nová Paka společně vyhotovovali a dále distribuovali letáky, jejichž obsahem byly informace varující před posilováním vlivu nastupující KSČ, tj. letáky zjevně protikomunistického obsahu.

Vedoucí odbojové skupiny „Jánošík“, působící na Hradecku, Rudolf Bárta, získal v únoru 1949 prostřednictvím Jindřicha Kříže, který se přidal k odbojové skupině „Jánošík“ v lednu nebo únoru 1949, ke spolupráci Jana Crhu, který následně zapojil do skupiny i Františka Malého. František Malý předával Janu Crhovi zprávy, jejichž obsahem bylo dění na Novopacku, které Jan Crha předal dále Jindřichu Křížovi a které byly následně použity do protikomunistických tiskovin „*Boj za svobodu a demokracii*“.

František Malý byl rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 7. 7. 1950 uznán vinným ze spáchání „*zločinu velezrady podle § 1 odst. 2 (odst. 1 lit. c) z. č. 231/48 Sb. a zločinu vyzvědačství podle § 5 odst. 1 cit. zák.*“ a odsouzen k trestu odnětí svobody na 22 let nepodmíněně, peněžitému trestu 20 000,- Kčs, konfiskaci majetku a ztrátě občanských práv na 10 let.

Etická komise má za jednoznačně prokázané, že **jednání Františka Malého**, spočívající v účasti na vydávání a distribuci letáků na Novopacku v roce 1948 (prokázáno je v létě roku 1948) a následně v poskytování informací do protikomunistických tiskovin „*Boj za svobodu a demokracii*“ v roce 1949 (je prokázáno jaro 1949), **naplňuje znaky formy**

odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb., tj. aktivního působení v odbojové skupině působící na Novopacku, jejíž členové se později zapojili do činnosti odbojové skupiny „Jánošík“ vedené Rudolfem Bártou a bojovali proti komunistickému režimu zasíláním zpráv o politické, hospodářské a vojenské situaci do zahraničí, pomáhali stíhaným odbojářům v přechodech státních hranic, shromažďovali zbraně, střelivo a výbušniny atd., v období od roku 1948 do roku 1949, a byli souzeni v rámci procesu označeného jako „Stanislav Maděra spol.“.

František Malý zemřel dne 8. 2. 1989. Žádost o udělení ocenění účastníka odboje a odporu proti komunismu podala za jeho osobu manželka, paní Věra Malá.